

DE WERK

FR

SPEZIALE EDITIE

editoriaal

De leezers van de ordbestuurders hebben meestal tot gevolg dat buitenstaanders tot deelnemers gestampt worden. Zo is het mij vergaan samen met een honderdtal andere toeschouwers op die donderdagsavond 30 mei 23 uur.

Een politisiecharge was voldoende om mij doen te beseffen dat mijn plaats bij de anderen in de celwagen was. Ik was van toeschouwer tot militant geworden.

In de UIL van deze week krijgt u een verslag, dag aan dag, van vijf dagen discussie en debat in Trefpunt. Iedere avond kwamen daar een dertigtal kunstenaars en studenten samen die gebrutaliseerd door het pliet-sieontraden de weg tot elkaar en tot nieuwe ideeën gevonden hadden.

de reporter van dienst

Feitenreels van de gebeurtenissen rond de st. pietersabdij op 30 en 31 mei.

15 uur : de bezetters verschijnen op het plein voor de abdij. de toegang tot de abdij is afgezet met politisie.

Er worden onderhandelingen met de politisie aangevat.

15 uur 30: enkelen dringen langs de Privéklub des Flandres de abdij binnen en openen de toegangsdeur. De bezetters dringen het gebouw binnen. Een ordeucht wordt gecreëerd. Een zwarte vlag wordt voor de deur geplaatst. Het gebouw is bezet.

16 uur: onder toezicht van de schepene van de stad rent en de portier worden de kunstwerken die zich in de gangen bevinden geëvacueerd. De tentoonstellingszalen worden afgesloten. Op het tweede verdiep beginnen de debatten die tot omstreeks 11 uur zullen duren.

17 uur: de bezetters zijn versterkt door een aantal studenten en profen uit de universiteit.

23 uur: een 50 politisies en een 30 mannen stappen af ter plaatse, in stormkledij.

23 uur 15: de bezetters worden verzocht de lokalen te ontruimen, omdat in de club privé des flandres drie kinsommasies wiskie zou verbruikt zijn zonder te betalen.

23 uur 30: de eerste bezetters verlaten vrijwillig de abdij en worden in de dienvanagentjes geleid.

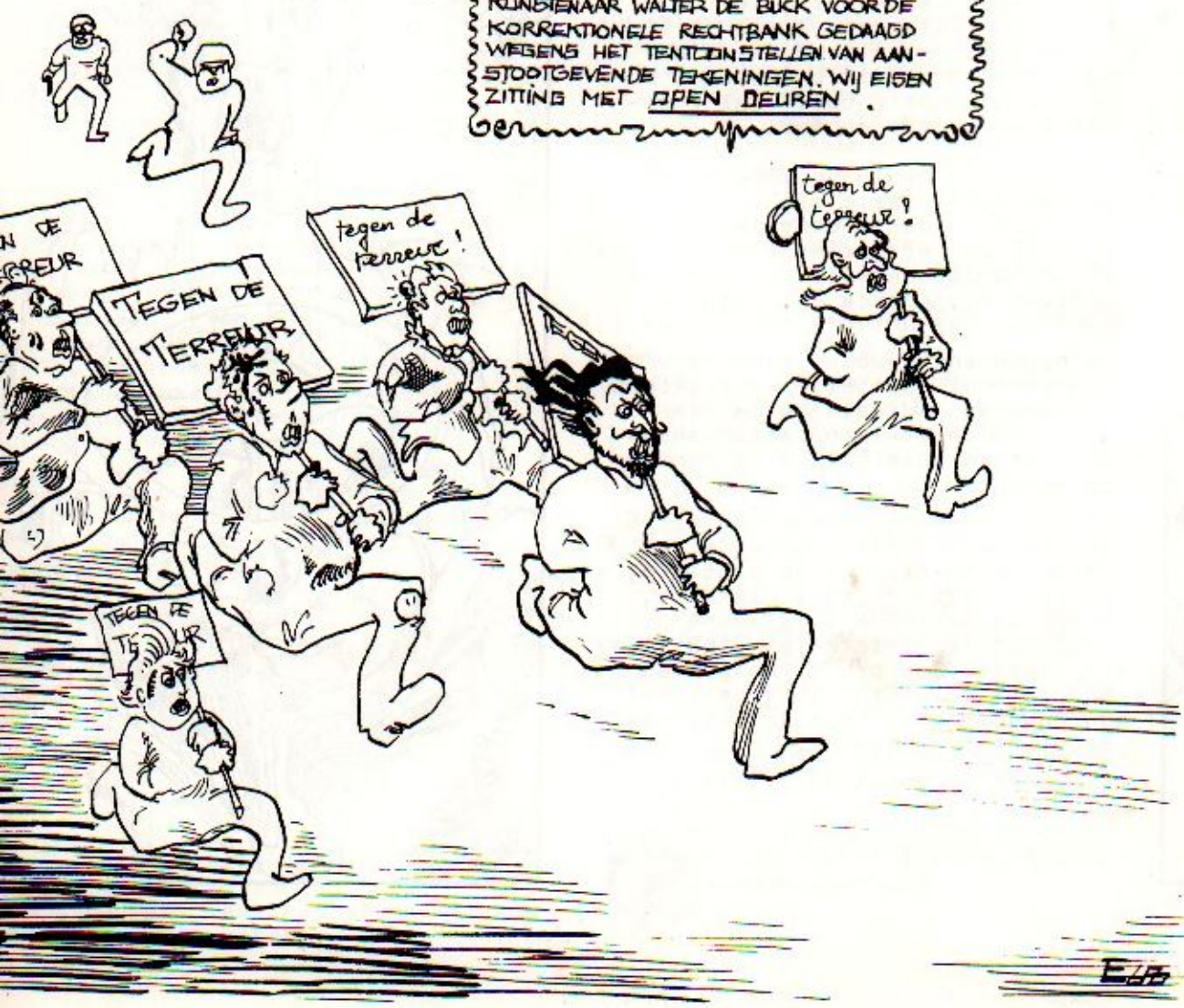
24 uur 30: de laatste bezetters worden gedwongen de abdij te verlaten en in de dienvanagentjes gesleurd, gedood, gestampt, getrokken. Een politisieaksie zuivert het terrein van verontwaardigde toeschouwers.

06

02 uur: de harde kern van de bezetting wordt in een smerig fietserok, waar lieden of zittende tot late vernijden dingen behoorden, gepraat. Zes uur lang.

03 uur: laatste uitbreide onervroegde begint.

OP VRIJDAG 14 JUNI WORDT DE GENTSE KUNSTENAAR WALTER DE BUCK VOORDE KORREKTIONELE RECHTBANK GEDAAGD WEGENS HET TENTONSTELLEN VAN AANSTOOTGEVENDE TEKENINGEN. WIJ EISEN ZITTING MET OPEN DEUREN.

Transformer le monde et changer la vie sont aujourd'hui les mots d'ordre inséparables du nouveau cycle révolutionnaire. Le dépassement du système économique marchand ne peut se réaliser sans un total bouleversement parallèle de nos structures psychologiques.

L'accumulation de plus en plus spectaculaire des moyens matériels et techniques n'a d'égale que l'insatisfaction de plus en plus profonde de tous.

La révolution économique bourgeoise et son héritière de l'est, jusqu'ici, se sont contentées de modifier le monde sur le seul plan de la forme. C'est pourquoi, la société spectaculaire est devenue la réalisation terrestre de l'idéologie.

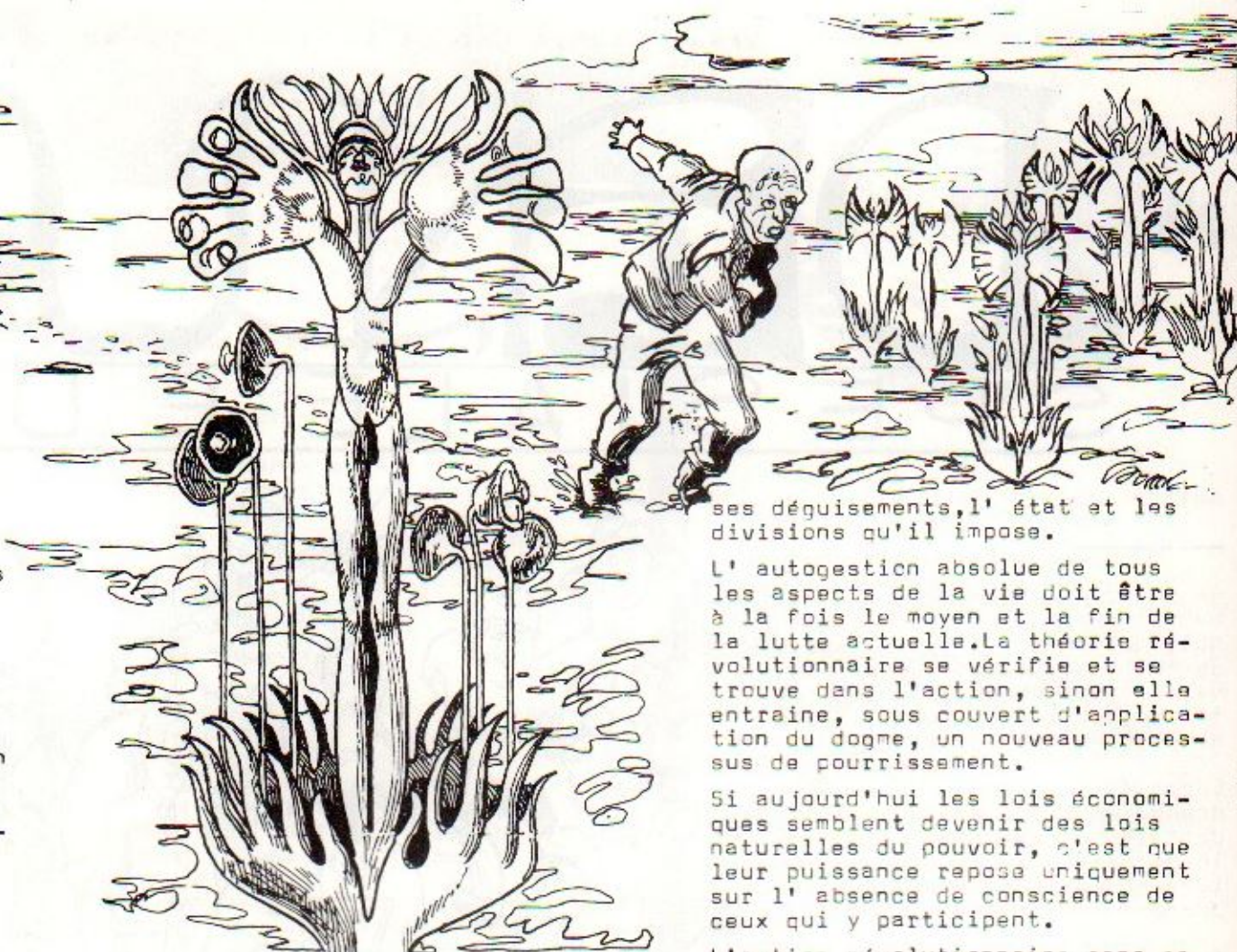
L'homme occidental ne meurt plus de faim mais les pseudo-besoins créés artificiellement par l'impérialisme de la marchandise et sa logique font de l'individu du XXe siècle un animal dont la seule "liberté" est celle de produire et de consommer.

Le projet révolutionnaire de l'homme total tend à rendre l'être à sa nature de créateur, à le débarrasser de la notion artificielle de durée sur laquelle s'appuie toutes les idéologies.

C'est à dire qu'au nom de principes dogmatiques du passé, l'homme est dirigé par l'humanisme policier vers un futur hypothétique ou des "lendemains qui chantent" et il lui est interdit de jouir sans entraves du présent de sa vie quotidienne. En conséquence, il existe dans un temps mort entretenu par les tabous et les interdictions de toutes sortes.

La critique radicale du monde moderne doit avoir maintenant pour objet et pour objectif: la TOTALITE.

Il ne s'agit plus pour le mouvement révolutionnaire de prendre le pouvoir, pour le remplacer par un autre pouvoir, qui n'en serait que la continuation modifiée, mais au contraire par un critique subversive totale et cohérente, liée directement

au présent vécu du quotidien, de contester la notion même de "pouvoir", d'"autorité hiérarchique", dans la conscience des hommes au profit de la domination consciente de l'histoire par les hommes qui la font, au profit de la liberté de jouir sans entrave de l'instant totalement vécu.

Les organisations soi-disant révolutionnaire, en se réclamant d'idéologies pétrifiées, ne tendent qu'à prolonger la dictature de l'état, de l'économie, du travail obligatoire et non-créateur sous d'autres formes encore plus militarisées et plus bureaucratisées.

Notre révolution est spirituelle parce qu'elle tend à rendre l'homme à la conscience de ce qu'il est et non à la conscience de ce que n'importe quel état autoritaire réclame de lui.

La division de la société en classes antagonistes c'est à la base la division de la conscience de l'ETRE en catégories antagonistes et en cloisonnements de spécialisations (préparés autoritairement par les universités par ex.)

Le mouvement révolutionnaire d'aujourd'hui doit être la critique vivante et radicale de la vie quotidienne et la négation absolue, seule possibilité de son dépassement.

L'organisation révolutionnaire est cette médiation nécessaire entre la théorie et la pratique, entre l'individu et l'histoire, entre la masse de tous les travailleurs et le prolétariat constitué en classe. Son projet essentiel est la réalisation internationale du pouvoir des conseils ouvriers, étudiants et paysans.

Elle met en avant la critique radicale de tout ce qui fonde l'oppression sociale: la production capitaliste, l'idéologie sous tous

ses déguisements, l'état et les divisions qu'il impose.

L'autogestion absolue de tous les aspects de la vie doit être à la fois le moyen et la fin de la lutte actuelle. La théorie révolutionnaire se vérifie et se trouve dans l'action, sinon elle entraîne, sous couvert d'application du dogme, un nouveau processus de pourrissement.

Si aujourd'hui les lois économiques semblent devenir des lois naturelles du pouvoir, c'est que leur puissance repose uniquement sur l'absence de conscience de ceux qui y participent.

L'action révolutionnaire sera ce nombre illimité de oïfles qui réveillera le monde évanoui.

P. SARAFIAN

De hervormingen en revoluties uit het verleden hebben aan de maatschappij een otoritair karakter gelaten, de moderne monopolistische staat is ontstaan, waarvan de funktie dubbel is : regulator en verdrukker.

Bij ons is die staat burgerlijk parlementair en centralistisch onder controle van de economische potentaten. In andere landen is ze kommunistisch totalitair onder controle van een burokrasie.

Omdat de kontrolerende minderheden te onttroffen is er maar één middel: revolutie.

De revolutie ontrooft de heersers en richt de maatschappij op liberale dus anti-otoritaire wijze in. Het is een overwinning van het sociaal bewustzijn want :

a) de mens is een sociaal wezen. Het individu wordt gevormd en verrijkt door zijn sociale kontakten. Otoritaire structuren sluiten het individu op in vooraf klaargemaakte sellen en verhinderen een vrije ontplooiing.

b) door onbepaalde contactmogelijkheden tussen individuen en groepen individuen wordt de maatschappij iets levends en groeiend. Daaruit kan een sociale beheervorm groeien waarin ieder individu in volle verantwoordelijkheid en bewustheid meebeslist. De raden-republieken (Petrograd en Moskou in 1917, Beieren en Berlijn, Hongarije, Wenen in 1918) waren zulk een sociale beheervorm in embryo.

Het egoïsme van de heersende klassen verhindert een natuurlijke en ongedwongen sociale organisatie.

c) een kleine minderheid heeft zich het bezit en het bestuur van de economie toegeëigend. Nochtans is de produktie sociaal georganiseerd, de werknemers werken in groep (op enkele beroepskategorieën na, in de landbouw onderhanden, maar ook daar veroorzaakt de kapitalistische produktiewijze konzentrasie en dus sociaal georganiseerde arbeid).

d) in de boerzjwa-maatschappij wordt de creatieve daad herleid tot een statussimbool, een kunstwerk dat de macht en het geld van de heersers onderstreept. Het "kunstwerk" krijgt hierdoor een waardebeoordeling uitgedrukt in geld. De creatieve daad als behoefte vervalt tot een positie zoals de seksuele daad staat tot geld: prostitutie.

In onze sociale ordening is de kreesie niet gericht op sociale en menselijke rijkdom, maar financiële rijkdom.

De boerzjwasie behoudt haar positie door verstarring, repressie en korrupsie. De massa laat zich misleiden omdat :

a) men in het onderwijssysteem klaargestoomd wordt om de "sociale" maatschappij te aanvaarden.

b) de politieke benoemingen de macht vergroten van de heersende klasse en iedereen afhankelijk maken van die klasse.

c) men van jongsaf getraind wordt in gehoorzaamheid want heel zijn leven zal men moeten gehoorzamen aan een baas; op het werk, thuis en op straat

d) publisiteit en politieke propaganda ons de konsumsiemaatschappij doen aanvaarden.

e) omdat de lagere klassen romenteel zonder revolutionaire organisatie zijn.

-De mens die nu de wereld regeert en dus onze leefruimte schept, is de verpersoonlijking van de vervreemde mens: de mens die zijn ware natuur miskent en dus PERVERS is.

Deze perversiteit uit zich in:
materialisatie
bezitsdrang
machtsdrang
persoonkultus
enz.

en in sociale fenomenen als de bourgeoisie en de doktrinaire staat.

Wat deze mens tot inzicht belet te komen is PRETENTIE.

Wat hem tot aktie (intimidatie, repressie) aanzet is de angst onmaskerd te worden.

-Elke positieve revolutie is een overwinning van het leven op de dood.

Kenmerkend voor leven is beweging
groei
opbouwen
bewustworden
beleven

Kenmerkend voor ouderdom en dood is verstarring

-De welvaartstaat waarin ieder in zijn vooraf klaargemaakt celletje zijn leven kan doorbrengen is de personifikatie van de dood.

Onze politieke staat is een toonbeeld van versterkte angst onze huidige klerus en instellingen zoals 'het huwelijk': versterkte liefde

de hedendaagse mens die 'zijn werk' zonder toewijding doet: versterkte arbeid
Alles draagt er het masker van de DOOD.

-Deze revolutie is er ditmaal geen tegen de fysieke dood (bv. door honger en ontbering), maar tegen DE Dood. Zij is een spirituele revolutie: de opstand van de geest tegen de verstikkende materialisatie.

- Agitatie
Vernieling
Ergernis
Woede , tot nu toe steeds eigen aan een manifeste revolutie, zijn op zichzelf NEGATIEVE factoren, maar zij moeten een TEKEN zijn, een signaal dat de poort open zet voor DE GROTE REVOLUTIE die INNERLIJK is, en in alle rust, in arbeid en devotie, en in ieder van onszelf moet gebeuren.

Antwoord op de lasterkampagne van DE BURGERLIJKE PERS OP SINKSENZONDAG

antwoord op de lasterkampagne van de burgerlijke pers op sinksenzondag.

de plietsie wachtte op het gedruis van het eerste stofje dat zou vallen om in te grijpen en een aantal mensen (die met het openen van de erige deur een priveedeur van 15000 fr. de enige niet bewaakte, een bewuste en klare politieke daad stelden) te arresteren en in "behandeling" te nemen voor vandalisme. Sommigen worden bedreigd met zes maand opsluiting.

de direksie van de abdij heeft de dag na de tan laste leeging, toegegeven dat in de tentoonstellingsruimten behalve het stof, niets werd aangeraakt. Alsof dat niet evident was.

Het schandalige vandalisme dat in de zaal op het tweede verdiep is bedreven, was niets meer maar ook niets minder dan een eerste gezamenlijke bewustwording.

het vandalisme was de duidelijke wil om zich uit de bestaande Gentse (lees belgische) kultuurpolitiek te desintegreren.

MAANDAG 3 JUNI

Het is de moeite waard aan het dogmatiese denken te tornen ook al lijkt het soms geen prakties resultaat te hebben. De gedachten moeten levend blijven en het krities bewustzijn wakker gemaakt.

Een konformisme aan-vallen op basis van een ander konformisme heeft geen enkele zin. De blijvende beweging is de enige weg naar de geestelijke vrijheid, onderdrukt in een sisteem dat de menselijke waarde vervangt door schijnwaarden geld en winst.

Niemand kan vandaag reeds zeggen waar de nieuwe maatschappij presies zal uit bestaan. Orde is in elk geval noodzakelijk.

De orde moet echter ontstaan uit een bewuste relatie tussen individu en gemeenschap, de bewuste keuze van de enkeling van zijn plaats tussen de velen. Uit deze kontradiksies is de orde het steeds veranderlijk dialekties resultaat. Zo'n orde heeft geen plietsie, wet of moraal nodig om zich te handhaven.

U. Debuck
verdacht van wanordeligheden.

gevangeniskommuniekte 30 mei 1968
Voorgelezen en toegejuicht in het
Paleis voor Schone Kunsten Brussel.

Eerste bedenkingen uit het smetende fietsenkot van Gentse stadspolitietsie op vrijdagmorgen

Op een minder voelbare maar even
efficiënte manier wordt ook de schep-
pende mens (die de boerzja-maat-
schappij als artist klasseert omdat
ze ergens voelt dat elke mens schep-
pend zou moeten zijn) het slachtof-
fer van de vervreemding, want hij
beschikt niet over zijn eigen eks-
pressiemiddelen.

Zoals de denk- en ekspressiemid-
delen van de student gekonditio-
neerd zijn door de vraag naar ka-
ders voor de boerzja-maatschappij
en door een eksamensysteem dat de
slaafse reproductie eist van 3000
bladzijden stof, zo worden ook de
ekspressiemiddelen van de kreatie-
ve mens gekonditioneerd.

Zij worden gedikteerd door een vraag
en aanbodsysteem op de kunstmarkt.
(Voor wie is de kunst bestemd?)
Zij worden zeer drasties beperkt
door een otoritair mandarijnenon-
derwijs en door de appresiasie-
normen van de dilettantenkritiek
(voor wie schrijven de kritici)
die hem bepaalde technieken en een
sublimering van de middelmatigheid
en het konformisme opleggen. De
"kunstkenner" wil dat zijn eigen
konformisme door de kunstmaker
wordt geportretteerd en liefst ge-
flatteerd.

De appresiasienormen en de inhoud
van het kunstonderwijs zijn het
eigendom van een zeer beperkt aan-
tal mensen die daarvoor kunnen be-
talen. De kunst-makers en de stu-
dent zijn hun onderdanen die om den
brode verplicht worden de macht en
de dekadentie van allerlei geld-,
diploma-, en sensuurotoritriten
te reproduceren.

De zelfschepende kunstenaar rest
enkel een zeer vaag, nog nergens
geëkspliteerd, maar onuitroeibaar
gevoel van zijn te verdedigen oten-
siteit, zijn integriteit en zijn
persoonlijke kommunikatie met de
wereld.

Zijn verdediging neemt door de zeer
repressieve bepalingen (vb. sensuur)
van allerlei otoriteiten de vorm aan
van de revolte. Door zijn isolement
kan hij die gevoelsrevolte enkel in
zijn werk kwijt, zoals een arbeider
en student die op kafee kwijtraakt.

Met het evidente gevolg dat hij door
die verdedigingspositie en zijn ver-
stikkendisolement zichzelf in de weg
staat bij zijn vrije ontwikkeling naar
een nieuwe, sociale kreesie. Hij ver-
start in een eenzijdige zelfdefense-
kunst.

De enige uitspraak- en uitbraakmogelijk-
heid is dan een publieke politieke
daad, een inbraak in de geld en repres-
siewereld, die de sprekende mens in
hem doodt. Omdat die wereld de vreemde
taal van de onvervreembare mens niet
graag hoort.

de sprekende mens doet dan een inbraak
in een privee geldlokaal om te kunnen
spreken in een publiek spreeklokaal en
wordt in een publiek repressielokaal
gehouden door zwijgende, schoppende
platiemantjes.

S.Cock
Student Germaanse
verdacht v. vandalisme

Een kwantitatief en kwalitatief
belangrijke groep kunstenaars
en studenten zijn er zich van
bewust dat hun streven niet kan
gescheiden worden van een algo-
mene Europese Revolutie

Zij besloten de lokalen van het
kunstsantrum der St. Pietersabdij
te bezetten.

Om de andere manifestanten in het
museum binnen te laten drongen
enkel de Club Privé des Flandres
binnen. Deze klub (15.000 fr lid-
geld per jaar) is op onaantvaardbare
wijze gesitueerd in een door de
stad gesubsidieerd museum.

Strange repressie en brutale be-
handelingen vanwege de gentse
stadspolitietsie waren het gevolg
van deze politieke daad.

Wij verzetten ons tegen elke po-
ging om onze beweging af te lei-
den naar een gedeeltelijke her-
vorming van het huidige burgerlijk
kultureel systeem.

wij weigeren verder de rol te spe-
len van dekorateur in een produk-
siekonsumptiesysteem, ondanks de sjan-
tage van de teknokraten en de of-
fisijele kunstmarkt.

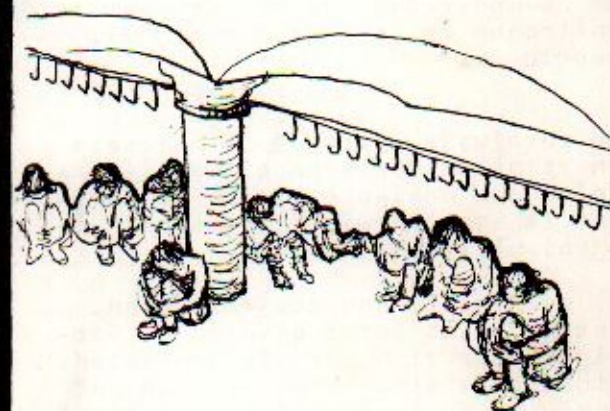
wij solidariseren ons met het
eenheidsfront der werkers en
studenten in binnen en buiten-
land.

wij vragen de totale steun en so-
lidariteit tegenover onze aksie en
verantwoordelijkheden genomen door
enkel onder ons die een zware
straf riskeren.

- underground -*
- voor een parallele kultuur en
de boycot van de klassiekunst.
 - voor een open en vrije disku-
sie tussen kunstenaars, studen-
ten en arbeiders in het kader van
een aksie tegen een staat die ge-
baseerd is op intimidatie en ver-
drinking.
 - tegen de pogingen onze aksie
te misbruiken ten voordele van
om het even welke politieke partij

REAL FREE PRESS INT.
LID VAN HET UNDERGROUND
PRESS SYNDICATE
AMSTERDAM RUNSTR.37.
ROTTERDAM POSTBUS 792
ANTWERPEN WOLSTR.97.

Verkrijgbaar: Los Angeles
Free Press, Other Scenes,
Int. Times, e.a. engelstali-
ge bladen. Ned.: WITZEND I.
Om, Roza's lotgevallen I,
enz. etc. **REAL FREE**
PRESS: Publicatie en
Distributie in 't belang
van 't algemeen.

Zaterdagavond

De geschiedenis van de menselijke
samenleving wordt geschreven tij-
dens zijn krisissen. Iedere stap
verder in de evolusie is een ge-
volg van een crisis. De crisis
zet een aanpassingsproces in be-
weging dat de maatschappij in o-
vereenstemming brengt met de mo-
mentale behoeften.

Zulk een crisis wordt veroorzaakt
door individuen die er zich van
bewust worden dat de maatschap-
pelijke structuur vervreemd is van
de momentele behoeften en mogelijk-
heden, en die daarenboven de wil
hebben die structuur te veranderen.

De maatschappij is gestructureerd
op ekonomies, administratief, poli-
tiek enz., gebied. Alle deze struk-
turen grijpen in elkaar en het to-
taal van de strukturen heeft een
kwaliteit; totalitair, burgerlijk
demokraties, feodaal, aristokra-
ties.

Er zijn nochtans in hoofdzaak twee
algemene indelingen mogelijk. De
otoritaire maatschappij die hiër-
archie indeling heeft, vast
gestructureerd en verstand met gro-
te onderverdelingen in leiders en
massa. De fascistiese maatschappij
is de ekstreme vorm daarvan.

De libertaire maatschappij daar-
tegen heeft geen vaste hiërarchie
en houdt de voortdurende verandering
in zich. Zulk een maatschappij be-
vrijdt de menselijke kreativiteit.
Ze zou de organisatievorm moeten
zijn van de hoogontwikkelde indus-
triële maatschappij die de mens
tevens bevrijdt van zijn ekono-
miese behoeften.

De verandering van structuur ge-
schiedt door een shocktherapie.
Hervormingen zijn kleine schokken.
Als de sociale organisatie te zeer
verstand is kunnen hervormingen de
onaangepastheid alleen maar voor
een tijdje draaglijker maken. Een
revolutie is dan de enig mogelijke
therapie.